

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Odvolací senát měl za to, že v důsledku změn v označení dotyčných výrobků v souladu se společným dopisem stran ze dne 4. června 2004 byly námitky vzaty zpět, a řízení tudíž skončilo. Vzhledem k tomu, že jedinou otázkou, kterou bylo třeba vyřešit, bylo podle odvolacího senátu rozvržení nákladů řízení, bylo rozhodnuto, že každá strana ponese sama své poplatky a výdaje námitkového řízení a odvolání.

Dovolávané žalobní důvody:

Dovolávané žalobní důvody jsou totožné se žalobními důvody dovolávanými v rámci věci T-466/04 podanými stejnou žalobkyní

Žaloba podaná dne 24. listopadu 2004 Bouygues SA a Bouygues Télécom proti Komisi Evropských společností

(Věc T-475/04)

(2005/C 69/37)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 24. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností Bouygues SA, se sídlem v Paříži, a Bouygues Télécom, se sídlem v Boulogne-Billancourt (Francie), zastoupenými Louisem Vogelem, Josephem Vogelem, Bernardem Amorym, Alexandrem Verheydenem, Françoisem Sureaem a Didierem Theophilem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise C(2004)2647 ze dne 20. července 2004 – Státní podpora – Francie týkající se úpravy výše poplatků, které mají zaplatit Orange a SFR na základě licencí Universal Mobile Telecommunication System (UMTS)
2. uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise č. C(2004)2647 konečné ze dne 20. července 2004, ve kterém bylo shledáno, že se nejedná o podporu francouzského státu ve prospěch Orange France a SFR v rámci zpětného snížení poplatku ve výši 4,995 miliard EUR, který se každý z těchto provozovatelů zavázal zaplatit francouzskému státu za licenci Universal Mobile Telecommunication System (UMTS), která mu byla udělena dne 18. července 2001. Přijetím tohoto rozhodnutí byla zamítnuta stížnost podaná žalujícími společnostmi.

V této souvislosti se připomíná, že francouzská vláda vydala dvě výzvy k účasti v řízení o udělení licencí UMTS. V rámci první výzvy vyhlášené v srpnu 2000 se řízení zúčastnily Orange France a SFR. Výše poplatku byla stanovena na 4,995 miliard EUR za licenci. Bouygues Télécom se rozhodla nesoutěžet s ohledem na stanovenou cenu. V rámci druhé výzvy k účasti byla výše poplatku snížena na 619 milionů EUR. Bouygues Télécom získala licenci UMTS v tomto druhém řízení. V mezidobí se přitom francouzská vláda rozhodla zpětně upravit výši poplatků stanovených v rámci prvního řízení tak, aby dosahovala výše poplatků stanovených v rámci druhé výzvy k účasti.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně nejdříve uplatňuje porušení článku 87 Smlouvy. V této souvislosti argumentují, že:

- státní poplatky jsou veřejnými příjmy a francouzský stát tím, že zpětně upravil výši poplatků, které měly zaplatit Orange a SFR, se vzdal likvidní, vymahatelné a určité pohledávky;
- odůvodněním, že napadené rozhodnutí je v souladu se zásadou nediskriminace, se Komise v projednávaném případě vyhnula diskuzi ve věci samé. V této souvislosti žalobkyně zejména tvrdí, že Orange a SFR mohly v důsledku rozhodnutí francouzské vlády požívat dočasné výhody vyplývající z možnosti dříve proniknout na trh UMTS, zatímco jim bylo zaručeno, i když v tomto smyslu nebylo nic zmíněno v rámci první výzvy k účasti, že výše jejich poplatku za licenci UMTS bude snížena na úroveň požadovanou v rámci druhé výzvy k účasti;
- dotčené rozhodnutí skutečným způsobem ovlivnilo hospodářskou soutěž tím, že umožnilo Orange a SFR, provozovatelům již působícím na francouzském trhu mobilních telefonních služeb, upevnit jejich pozici na vznikajícím trhu UMTS a v důsledku toho omezit vstup jejich konkurentů na tento trh.

Mimoto žalobkyně shledaly, že pouhým konstatováním, že udělení licencí UMTS nelze považovat za tržní transakci, bez dalšího vysvětlení, žalovaná porušila článek 230 Smlouvy tím, že své rozhodnutí dostatečně neodůvodnila.

Žalobkyně nakonec shledaly, že Komise porušila články 87 a 88 ES tím, že nepřezkoumala dotčené opatření v rámci formálního řízení stanoveného v těchto ustanoveních.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2004 Aktieselskabet af 21. November 2001 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-477/04)

(2005/C 69/38)

(Jazyk, v němž byla žaloba sepsána: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 14. prosince 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Aktieselskabet af 21. November 2001, se sídlem v Brande (Dánsko), zastoupenou C. Barrettem Christiansenem, advokátem.

TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corporation), se sídlem v Tokiu (Japonsko) byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí R 364/2003-1 ze dne 7. října 2004 prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní známka TDK pro výrobky třídy 25 (oblečení, obuv, pokrývka hlavy) – návrh č. 1214675

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: TDK Kabushiki Kaisha

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní a obrazová známka TDK pro výrobky třídy 9 (nahrávací zařízení atd.) a slovní a obrazová známka TDK pro výrobky třídy 9 (nahrávací zařízení atd.) Společenství

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zápis zamítnut

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání zamítnuto

Dovolávané žalobní důvody: Čl. 8 odst. 5 nařízení Rady č. 40/94 se v tomto případě nepoužije

Žaloba podaná dne 8. prosince 2004 Armour Pharmaceutical Company proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-483/04)

(2005/C 69/39)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. prosince 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) společností Armour Pharmaceutical Company, se sídlem v Bridgewater (USA), zastoupenou Richardem Gilbeyem, advokátem.

Armour Pharmaceutical Company byla rovněž účastníkem řízení před čtvrtým odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. září 2004 (věc R 295/2003-4) a potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 28. února 2003 a přijal tak všechny námitky;

2. uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.